

Rammer i det hele ere svage, og det er jo dog den øverste Sagkundskab, vi i Øjeblikket kunne indhente Raad hos.

Det kan være meget rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at Reservebatalionerne vilde være bedre tjente med at være sammen med Liniebataillonerne, naar der pludselig skulde mobiliseres, det kan der være noget om. Men paa den anden Side kan man ogsaa tænke sig, at der kunde indtræde Forhold, hvor man kunde nøjes med straks at disponere over de Regimenter, der ere sammensatte af rene Liniebatailloner, og Reservebataillonerne kunde faa nogle Dage til at sammenarbejdes, inden de skulle føres mod Fjenden. Det kan lettere gøres, hvis de ikke ere sammenkædede med Liniebataillonerne i de samme Regimenter, og for Mandskab, der ikke har været sammen længe, for Afdelinger, der i lang Tid ikke have været samlede, spiller hver eneste Dag, de kunne vinde til Øvelser, inden de føres mod Fjenden, en betydelig Rolle.

Hvad Kystartilleriets Udvidelse angaar, anerkende vi gerne, at det har faaet en meget betydelig Udvidelse, men Spørgsmaalet er, om det, man i Fredstid har til at besætte Søforterne, er tilstrækkelig betryggende, og det er det, man har ment, at det knap vilde være de første Dage efter at et Hold er hjemsendt, saa vi kunne derfor heller ikke i alt Fald paa det nuværende Standpunkt frafalde dette Forslag.

Jeg skal altsaa anbefale det høje Ting at stemme for samtlige af Flertallet under Nr. 5 stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Jeg vil blot gøre den Bemærkning, at ingen af de to Bestemmelser, som det ærede 6te Medlem fra København (Christiansen) gjorde Indvending imod, har mødt nogen Modstand eller Betænelighed i Udvalget. Det har efter min Opfattelse i alt Fald været Forudsætningen, at vi maatte være forberedte paa at komme til at benytte ældre Aargange paa Sjælland i Tilfælde af, at der skal rykkes ud med den Styrke, vi have, og det vil være saa meget mere nødvendigt, som jo en Del af de sjællandske Afdelinger faa Mandskab fra Landet Vest for Store Bælt, og det er jo ikke al-

deles sikkert, at de rettidig kunne komme til Stede i Tilfælde af Uroligheder. Som den højtærede Minister har gjort opmærksom paa, er det ogsaa gældende Ret, idet Værnepligtsloven ikke sætter nogen Grænse for, hvad der maa indkaldes, naar der er Fare paa Færde.

Med Hensyn til det andet Punkt, hvor der er Tale om at give Ministeren større Myndighed under særlige Omstændigheder, skal jeg gøre opmærksom paa, at dette Ændringsforslag er foranlediget ved en af de Skrivelser, vi modtog fra Generalerne, idet der i denne gjordes opmærksom paa, at saaledes som den paagældende Paragraf, § 22, er affattet, vil den ikke være fyldstgørende, særlig med Hensyn til Sikringsstyrken. Det forekommer mig at være meget smaatskaarent at ville gøre Indvendinger mod at give Administrationen rigelig Bemyndigelse i saa Henseende. Det vilde dog være i høj Grad ynkeligt, om Forholdet var det, naar Faren staar for Døren, at saa skulde en Minister give sig til at lede omkring i Bestemmelserne og være bange for resolut at tage de Beslutninger, som ere nødvendige, fordi han frygtede for, at det maaske kunde støde an et Sted eller et andet Sted. Ved en saadan Lejlighed maa det jo overlades til Myndighederne at gøre det, som det i det givne Tilfælde er absolut nødvendigt at gøre, og man skal ikke gøre Forsøg paa smaaligt at binde Hænderne paa dem der. Fra Udvalgets Side har der altsaa ikke været nogen Indvending at gøre mod dette Punkt.

Sonne: Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) havde en Række afgørende principielle Indvendinger at fremføre mod det foreliggende Forslag, og det ærede Medlem følte sig brøstholden bl. a. ved Ændringsforslag Nr. 109 til § 234, der gaar ud paa, at indtil Styrken af værnepligtige i Landsdelene Øst for Store Bælt er vokset saa meget, at Linie- og Reserveafdelingerne kunne bringes paa Krigsstyrke, kunne ogsaa ældre Aargange end den 16de anvendes til at fuldstændiggøre Krigsstyrken. Det ærede Medlem hævdede, at dette Ændringsforslag tog særlig Sigte paa Øboerne, at disse altsaa vilde blive forfordelte derved, og der vilde